

JURIDISCHE (ON)MOGELIJKHEDEN ROND HOOFD- EN ONDERAANNEMERSCHAP IN HET SOCIAAL DOMEIN

Inhoud

DE VRAAG.....	2
HET ANTWOORD	2
1. WAT IS FRAUDE IN HET SOCIAAL DOMEIN?	2
2. WAT REGELT DE WET OVER FRAUDE DOOR EEN DOOR DE GEMEENTE GECONTRACTEERDE AANBIEDER?	3
3. WELKE PRIVAATRECHTELIJKE GEVOLGEN KAN FRAUDE HEBBEN VOOR DE (RAAM)OVEREENKOMST?	4
4. WIE IS AANSPRAKELIJK ALS DE (DOOR DE GEMEENTE GECONTRACTEERDE) HOOFDAANNEMER HEEFT GEFRAUDEERD?	5
5. WIE IS AANSPRAKELIJK ALS DE ONDERAANNEMER VAN DE (DOOR DE GEMEENTE GECONTRACTEERDE) HOOFDAANNEMER HEEFT GEFRAUDEERD?	6
6. WAT MOETEN EEN HOOFD- OF ONDERAANNEMER DOEN BIJ EEN VERMOEDEN VAN FRAUDE BIJ DE ONDER- RESPECTIEVELIJK HOOFDAANNEMER?	7
7. ZOWEL DE HOOFD- ALS ONDERAANNEMER HEBBEN GEFRAUDEERD	7
COLOFON	8

De werkgroep Hoofd- en onderaannemerschap van het programma Inkoop en Aanbesteden Sociaal Domein wil gemeenten en (zorg)aanbieders helpen een weloverwogen keuze te maken met betrekking tot hoofd- en onderaannemerschap. Een handreiking waarin de juridische (on)mogelijkheden over hoofd- en onderaannemerschap in de Jeugdwet en Wmo 2015 worden behandeld, is één van de producten die de werkgroep hiervoor laat ontwikkelen. Pels Rijcken heeft de opdracht gekregen om een aantal veel voorkomende juridische vragen te beantwoorden en te verwerken in deze handreiking. Om de informatie zo snel mogelijk beschikbaar te stellen, is ervoor gekozen om de vragen en antwoorden direct te publiceren. Dit is de eerste vraag in de reeks. Wanneer alle vragen zijn beantwoord, worden ze samengevoegd tot één handreiking. U vindt de vragen en antwoorden op www.inkoop sociaal domein.nl onder Hoofdaannemerschap en Praktijkvragen.

De vraag

“Wie (gemeente, hoofdaannemer, onderaannemer) is waar verantwoordelijk voor in het geval van fraude bij hoofd- en/of onderaannemer¹ in het sociaal domein? Is de hoofdaannemer te allen tijde aansprakelijk voor het handelen van een onderaannemer? Zo niet, wanneer niet?”

Het antwoord

1. Wat is fraude in het sociaal domein?

Fraude kan in vele vormen plaatsvinden. Fraude is in die zin een verzamelbegrip waaronder strafrechtelijke gedragingen zoals valsheid in geschrifte, bedrog en witwassen vallen. In het Wetsvoorstel bevorderen samenwerking en rechtmatige zorg² wordt onder het begrip fraude in de zorg (waaronder het sociaal domein) verstaan het opzettelijk misleidend handelen binnen het zorgdomein, met het oog op eigen of andermans gewin, voor zover het in de wet strafbaar gestelde feiten betreft. In de Kamerstukken zijn de volgende voorbeelden genoemd van wat in de praktijk onder fraude in de zorg wordt verstaan:

*“Het gaat bijvoorbeeld om spookzorg, waarbij zorg wordt gedeclareerd terwijl deze niet is geleverd, of pakketfraude, waarbij onverzekerde zorg als verzekerde zorg wordt gedeclareerd. Met declaraties worden diverse vormen van fraude geconstateerd, zoals het in aparte delen declareren van een bundel zorgactiviteiten, het declareren van duurdere behandelingen dan die zijn geleverd en onterechte bijbetalingen voor zorg die bij de geleverde prestatie hoort”.*³

¹ Juridisch gezien kwalificeert de aanbieder van zorg in de zin van de Wmo 2015 en de Jeugdwet die door de gemeente wordt ingeschakeld als de ‘opdrachtgever’. De aanbieder die door de opdrachtgever wordt ingeschakeld kwalificeert als de ‘opdrachtnemer’. De overeenkomst tussen beide partijen betreft namelijk een overeenkomst van opdracht in de zin van artikel 7:400 BW. Er is geen sprake van een overeenkomst tot aanneming van werk in de zin van artikel 7:750 BW. Echter, in het veld worden deze partijen aangeduid als ‘hoofdaannemer’ respectievelijk ‘onderaannemer’. In deze handreiking wordt bij deze begrippen aangesloten.

² Kamerstukken II 2019/20, 35515, nr. 2.

³ Kamerstukken II 2019/2020, 35515, nr. 3, p. 6-7.

Kenmerkend voor fraude is dat er sprake is van opzettelijk misleiden. Het incidenteel abusievelijk insturen van een foutieve declaratie kwalificeert dus niet onmiddellijk als fraude. Pas als een aanbieder opzettelijk een foutieve declaratie instuurt, met het doel om de gemeente te misleiden en meer te declareren dan waarop aanspraak bestaat, is er sprake van fraude.

Als een gemeente zich op het standpunt stelt dat sprake is van fraude door een aanbieder, rust op de gemeente de bewijslast om aan te tonen dat sprake is van opzettelijk misleidend handelen door de aanbieder.

Als de gemeente dit niet kan aantonen, maar wel kan aantonen dat sprake is van foutief declareren, kan er weliswaar sprake zijn van een tekortkoming in de nakoming van de (raam)overeenkomst, maar is geen sprake van (aantoonbare) fraude.

Onder het begrip fraude in de zorg (waaronder het sociaal domein) wordt verstaan het opzettelijk misleidend handelen binnen het zorgdomein, met het oog op eigen of andermans gewin, voor zover het in de wet strafbaar gestelde feiten betreft.

2. Wat regelt de wet over fraude door een door de gemeente gecontracteerde aanbieder?

Gemeenten zijn in het kader van de Jeugdwet⁴ en de Wmo 2015⁵ integraal verantwoordelijk voor de kwaliteit en rechtmatigheid van de jeugdhulp respectievelijk maatschappelijke ondersteuning. In dat kader houden gemeenten op grond van beide wetten rechtmatigheidstoezicht.⁶ De Jeugdwet kent specifieke regels voor het uitvoeren van rechtmatigheids- en fraudeonderzoeken.⁷ Aanbieders (hoofd- en onderaannemers) zijn wettelijk verplicht medewerking te verlenen aan de rechtmatigheidstoezichthouder.⁸

De rechtmatigheidstoezichthouder zal zijn bevindingen van het fraudeonderzoek vastleggen in een rapport. Als in het rapport wordt vastgesteld dat fraude is gepleegd door een aanbieder in het kader van zorg die is geleverd op basis van een (raam)overeenkomst met de gemeente, is het aan de gemeente om te bepalen wat de (privaatrechtelijke) gevolgen van de fraude voor de samenwerking zullen zijn.⁹

In de Nota van Toelichting op de Regeling Jeugdwet is het als volgt verwoord:

“De gemeente is gehouden redelijkheid en billijkheid te betrachten bij het vaststellen van de gevolgen die worden verbonden aan uitkomsten van formele en materiële controles. In dat kader kan de gemeente de ernst, de duur en frequentie van de geconstateerde tekortkoming en de mate waarin deze aan de aanbieder kan worden verweten daarbij betrekken.”¹⁰

De gemeente is daarbij aan het privaatrecht gebonden. Dat betekent dat de door de gemeente vast te stellen gevolgen voortvloeien uit de privaatrechtelijke relatie tussen partijen.

⁴ Gemeenten zijn op grond van de Jeugdwet verantwoordelijk voor het feit dat een (kwantitatief en kwalitatief) toereikend en passend aanbod van jeugdhulp en kindbeschermingsmaatregelen beschikbaar is (artikel 2.6, eerste lid van de Jeugdwet).

⁵ Op grond van artikel 2.1.1 van de Wmo 2015 draagt het gemeentebestuur zorg voor de kwaliteit en de continuïteit van de voorzieningen.

⁶ De Wmo 2015 bepaalt in artikel 6.1 dat de gemeente daartoe toezichthouders aanwijzen. Ook in het kader van de Jeugdwet is het wenselijk dat gemeenten een toezichthouder rechtmatigheid instellen.

⁷ Regeling Jeugdwet, paragraaf 6b (Verwerking persoonsgegevens ten behoeve van materiële controle en fraudebestrijding).

⁸ Artikel 5:20 Awb.

⁹ Bestuursrechtelijk terugvorderen is op basis van de Wmo 2015 alleen mogelijk als de cliënt zelf onjuiste gegevens heeft verstrekt.

¹⁰ [NvT Regeling Jeugdwet, Strct. 2016/44178.](#)

3. Welke privaatrechtelijke gevolgen kan fraude hebben voor de (raam)overeenkomst?

De gevolgen van fraude voor de (raam)overeenkomst van de gemeente met een hoofdaannemer kunnen specifiek zijn geregeld in de (raam)overeenkomst of voortvloeien uit het algemene verbintenissenrecht in het Burgerlijk Wetboek.¹¹ Zo is het bijvoorbeeld denkbaar om in een overeenkomst een boetebeding op te nemen. Een boetebeding is een afspraak waarbij is bepaald dat de schuldenaar (de aanbieder), indien hij in de nakoming van zijn verbintenis tekortschiet (dus niet doet wat hij op grond van de overeenkomst wel verplicht is te doen, of juist doet wat hij verplicht is om na te laten, zoals in het geval van fraude), gehouden is een geldsom of andere prestatie te voldoen. Een boetebeding heeft onder meer de functie om bij ingang van de overeenkomst een bedrag vast te stellen voor de schade die de opdrachtgever lijdt als gevolg van een tekortkoming. Voor de schuldeiser (dat zal in het algemeen de opdrachtgever/de gemeente zijn) heeft dat het voordeel dat hij het bewijs van bestaan en omvang van schade niet meer hoeft te leveren als de schuldenaar (de aanbieder) nalaat aan zijn verplichtingen te voldoen, er zal altijd een boete van een vast bedrag tegenover staan. Van dat voordeel is echter geen sprake meer wanneer de gemeente kan bewijzen dat de schade juist *hoger* is dan het bedrag dat in het boetebeding is afgesproken. Op dat meerdere kan in beginsel echter geen aanspraak worden gemaakt wanneer daarover tevoren geen afspraken zijn gemaakt.

In hoeverre de gemeente het nakomen van haar deel van de (raam)overeenkomst (bijvoorbeeld betaling) kan uitstellen (opschorten) tijdens een fraudeonderzoek, hangt ervan af of de gemeente op haar beurt een opeisbare tegenvordering op de hoofdaannemer heeft. Bijvoorbeeld omdat de aanbieder de gemeente nog een boete moet betalen. Het enkele vermoeden van fraude door een aanbieder levert waarschijnlijk echter nog geen opschortingsbevoegdheid (o.a. bevoegdheid om betaling uit te stellen) van de zijde van de gemeente op. Dit kan in de meeste gevallen alleen wanneer hier een specifieke bepaling over is opgenomen in het (raam)contract.

Is sprake van een tekortkoming van voldoende gewicht (en in geval van fraude zal daar wel snel sprake van zijn) dan kan de gemeente er voor kiezen om de (raam)overeenkomst te ontbinden.¹² Dat is het wettelijke recht om een overeenkomst eenzijdig te beëindigen wanneer de wederpartij tekortschiet. Ontbinding hoeft niet per se de overeenkomst in zijn geheel te betreffen. Een ontbinding kan in beginsel ook gedeeltelijk zijn. In geval van fraude ligt gedeeltelijke ontbinding – wat erop neer komt dat de relatie in gewijzigde vorm wordt voortgezet – echter niet erg voor de hand. In geval van ontbinding kunnen de frauduleus in rekening gebrachte bedragen daarnaast worden teruggevorderd op grond van diezelfde tekortkoming.¹³

In een (raam)overeenkomst kan fraude ook als een zelfstandige grond voor ontbinding benoemd zijn. In dat geval is van belang dat in de overeenkomst is gedefinieerd wat onder fraude wordt verstaan. Het ligt voor de hand om daarvoor aansluiting te zoeken bij de definitie van fraude in het Wetsvoorstel bevorderen samenwerking en rechtmatige zorg. Tevens kan de gemeente aangifte doen van de fraude bij het OM.

¹¹ Artikel 6:248 lid 1 BW.

¹² Ontbinden is iets anders dan opzeggen. Opzegging werkt alleen voor de toekomst. Er ontstaan geen ongedaanmakingsverbintenissen. Voor opzegging is niet nodig dat de wederpartij wanprestatie heeft gepleegd of dat er anderszins sprake is van verwijtbare of voor haar risico komende omstandigheden. Tenzij anders bedongen, of de wet anders bepaalt, zijn duurovereenkomsten voor bepaalde tijd in beginsel niet tussentijds opzegbaar.

¹³ De rechtspraak kent de volgende voorbeelden van ontbinding nadat fraude is vastgesteld: Rb. Gelderland, 9 maart 2018, [ECLI:NL:RBGEL:2018:1321](#) (Flexzorg), Rb. Gelderland, 6 februari 2019, [ECLI:NL:RBGEL:2019:432](#) en 22 augustus 2018, [ECLI:NL:RBGEL:2018:3628](#) (Rigter en R2 B.V.), Rb. Gelderland, 22 oktober 2019, [ECLI:NL:RBGEL:2019:4699](#), Rb. Overijssel, 24 juni 2020, [ECLI:NL:RBOVE:2020:2152](#). In het arrest Eigen Haard/X (HR 28 september 2018, [ECLI:NL:HR:2018:1810](#)) heeft de Hoge Raad geoordeeld dat slechts een tekortkoming van voldoende gewicht recht geeft op ontbinding van de overeenkomst. Het ligt voor de hand dat in geval van fraude daar snel aan zal zijn voldaan.

De binding aan het privaatrecht laat overigens onverlet dat de gemeente bij het uitoefenen van bevoegdheden die zij op grond van het privaatrecht heeft ook de algemene beginselen van behoorlijk bestuur in acht moet nemen.¹⁴

Als in het toezichtsrapport wordt vastgesteld dat fraude is gepleegd door een aanbieder in het kader van zorg die is geleverd op basis van een (raam)overeenkomst met de gemeente, is het aan de gemeente om te bepalen wat de (privaatrechtelijke) gevolgen van de fraude voor de samenwerking zullen zijn. De gevolgen kunnen specifiek zijn geregeld in de (raam)overeenkomst of voortvloeien uit het algemene verbintenissenrecht in het Burgerlijk Wetboek. Het is bijvoorbeeld niet mogelijk een boete op te leggen als er geen boetebeding is opgenomen in de (raam)overeenkomst.

Indien een door de gemeente gecontracteerde aanbieder (de hoofdaannemer) een opdrachtnemer (de onderaannemer) heeft ingeschakeld zijn met name de volgende situaties in het geval van fraude voorstelbaar:

- de gecontracteerde hoofdaannemer heeft fraude gepleegd;
- de onderaannemer van de gecontracteerde hoofdaannemer heeft fraude gepleegd;
- zowel de gecontracteerde hoofdaannemer als haar onderaannemer hebben (gezamenlijk) fraude gepleegd.

Hierna wordt ten aanzien van elk van deze situaties besproken wie in deze situaties in beginsel waarvoor aansprakelijk is.

4. Wie is aansprakelijk als de (door de gemeente gecontracteerde) hoofdaannemer heeft gefraudeerd?

Uitgangspunt is dat als een gemeente fraude constateert door een gecontracteerde aanbieder (zijnde de hoofdaannemer), de gemeente in het uiterste geval de (raam)overeenkomst kan ontbinden en de teveel betaalde gelden kan terugvorderen. De gemeente kan in beginsel de onderaannemer niet aanspreken voor de fraude die door de hoofdaannemer is gepleegd indien de onderaannemer daarbij niet betrokken is geweest.¹⁵

De gemeente kan in beginsel de onderaannemer niet aanspreken voor de fraude die door de hoofdaannemer is gepleegd indien de onderaannemer daarbij niet betrokken is geweest.

De hoofd- en onderaannemer zullen mogelijk in hun contract onderling hebben geregeld wat de gevolgen zijn van beëindiging van de overeenkomst tussen de gemeente en de hoofdaannemer. Als dat niet het geval is, dient de hoofdaannemer de overeenkomst met de onderaannemer waarschijnlijk afzonderlijk door opzegging te beëindigen. Omdat in de regel een opzeggingstermijn in acht dient te worden genomen, dient de hoofdaannemer de onderaannemer nog enige tijd te betalen ook al is de overeenkomst tussen de gemeente en de hoofdaannemer al geëindigd.

¹⁴ Artikel 3:14 BW

¹⁵ Eventuele schade aan de zijde van de gemeente kan daarom in beginsel niet eveneens op de onderaannemer worden verhaald. Een dergelijk verhaal op de onderaannemer zou enkel gebaseerd kunnen worden op onrechtmatige daad en/of ongerechtvaardigde verrijking. Daarvoor is vereist dat de onrechtmatige daad (de fraude) aan de onderaannemer moet kunnen worden toegerekend. Dat is in deze situatie niet het geval.

Dit is een aangelegenheid waar de gemeente buiten staat. Het is minder waarschijnlijk dat, wanneer daar geen afspraken over zijn gemaakt, als gevolg van de beëindiging van de overeenkomst tussen de gemeente en de hoofdaannemer ook (automatisch) de overeenkomst tussen de hoofdaannemer en onderaannemer is beëindigd. Van een dergelijke situatie kan volgens vaste rechtspraak alleen sprake zijn als er een zeer sterke samenhang is tussen beide overeenkomsten. Echter, volgens die rechtspraak brengt het enkele feit dat sprake is van samenhang nog niet mee dat met ontbinding van de ene overeenkomst ook een einde komt aan de andere.¹⁶ Dit scenario is daarom minder waarschijnlijk. Op zich is overigens ook denkbaar dat bij beëindiging door ontbinding van de overeenkomst tussen de gemeente en de hoofdaannemer, de onderaannemer zelf het initiatief neemt om tot beëindiging van de relatie met de hoofdaannemer te komen.

De beëindiging van de (raam)overeenkomst tussen de gemeente en de hoofdaannemer heeft niet automatisch de beëindiging van de overeenkomst tussen de hoofd- en onderaannemer tot gevolg als over die situatie geen afspraken zijn gemaakt.

5. Wie is aansprakelijk als de onderaannemer van de (door de gemeente gecontracteerde) hoofdaannemer heeft gefraudeerd?

Indien de gemeente vaststelt dat de onderaannemer fraude heeft gepleegd en de hoofdaannemer daarbij niet betrokken is, geldt dat de gemeente daarvoor primair de hoofdaannemer kan aanspreken. Daarnaast zou de gemeente eventueel de onderaannemer kunnen aanspreken op grond van onrechtmatige daad en/of ongerechtvaardigde verrijking.

Indien de gemeente vaststelt dat de onderaannemer fraude heeft gepleegd en de hoofdaannemer daarbij niet betrokken is, geldt dat de gemeente daarvoor primair de hoofdaannemer kan aanspreken. Op grond van de (raam)overeenkomst is de hoofdaannemer namelijk jegens het college verantwoordelijk voor de (rechtmatige) inzet van de zorg. Eventuele fraude door de onderaannemer komt daarom in beginsel voor rekening van de hoofdaannemer (art. 6:76 BW). Daarvoor is niet relevant of de hoofdaannemer wetenschap had van de fraude door de onderaannemer. De gemeente kan mogelijk de overeenkomst met de hoofdaannemer (gedeeltelijk) ontbinden en de ten onrechte verrichte betalingen aan de hoofdaannemer terugvorderen. Daarnaast zou de gemeente eventueel de onderaannemer kunnen aanspreken op grond van onrechtmatige daad en/of ongerechtvaardigde verrijking. Dit zou de gemeente bijvoorbeeld kunnen doen als blijkt dat de hoofdaannemer onvoldoende middelen heeft om de ten onrechte ontvangen betalingen terug te betalen.

¹⁶ HR 14 september 2018, [ECLI:NL:HR:2018:1672](#).

6. Wat moeten een hoofd- of onderaannemer doen bij een vermoeden van fraude bij de onder- respectievelijk hoofdaannemer?

Ten eerste is van belang het vermoeden van fraude te melden bij de gemeente/gemeentelijke toezichthouder.¹⁷

Daarnaast is het van belang actie te ondernemen richting de hoofd- of onderaannemer. De hoofd- en onderaannemer zullen mogelijk in hun contract onderling hebben geregeld wat de gevolgen zijn van fraude door één van de partijen. Als hierover in het contract niets is geregeld, dan geldt dat de gepleegde fraude waarschijnlijk een tekortkoming in de nakoming van de overeenkomst oplevert.

De partij die een vermoeden heeft van fraude en om die reden de overeenkomst wil ontbinden, heeft de bewijslast om aan te tonen dat sprake is van fraude en/of een tekortkoming in de nakoming van de overeenkomst. Wat die bewijslast precies inhoudt hangt af van de omstandigheden van het geval. Als er in de overeenkomst een definitie is opgenomen van fraude (als reden voor ontbinding), moet de partij die een vermoeden heeft van fraude bewijzen dat aan deze definitie wordt voldaan. Bijvoorbeeld, indien in de definitie een opzet vereiste is opgenomen, zal de hoofdaannemer moeten bewijzen dat sprake was van opzet. Als daarentegen in de overeenkomst is bepaald dat fraude ook een vermoeden van fraude kan zijn, dan is voldoende dat de hoofdaannemer dit vermoeden met bewijs kan onderbouwen.

Indien in de overeenkomst tussen de hoofd- en onderaannemer geen bevoegdheid is gegeven tot ontbinding in geval van fraude, en de ontbinding is gebaseerd op een ernstige tekortkoming in de nakoming van een overeenkomst, moet de bewijslast gericht zijn op de ernstige tekortkoming in de nakoming. Hoe dit kan worden aangetoond hangt van het specifieke geval.

Uiteraard is het in beide situaties gemakkelijker om aan te tonen dat er sprake is van fraude of een tekortkoming in de nakoming indien de gemeente de fraude heeft vastgesteld of er een strafrechtelijke veroordeling heeft plaatsgevonden naar aanleiding van een strafrechtelijk onderzoek. Echter, het is goed voorstelbaar dat de hoofdaannemer deze onderzoeken niet wil afwachten.

7. Zowel de hoofd- als onderaannemer hebben gefraudeerd

Indien zowel de hoofd- als de onderaannemer gezamenlijk hebben gefraudeerd, kan de gemeente eventueel de overeenkomst met de hoofdaannemer ontbinden en het onterecht betaalde bedrag terugvorderen van de hoofdaannemer. Daarnaast kan de gemeente de onderaannemer aansprakelijk stellen op grond van onrechtmatige daad en/of ongerechtvaardigde verrijking.

Wanneer de gemeente een van de partijen voor de schade aanspreekt, kan de aangesproken partij de ander aanspreken om te voldoen aan zijn bijdrageplicht: als de hoofdaannemer bijvoorbeeld de gemeente heeft terugbetaald terwijl de onderaannemer aansprakelijk was voor die kosten, kan de hoofdaannemer die kosten terughalen bij de onderaannemer. Dat is een interne aangelegenheid waar de gemeente buiten staat.

Indien zowel de hoofd- als de onderaannemer gezamenlijk hebben gefraudeerd kan de gemeente eventueel de overeenkomst met de hoofdaannemer ontbinden en het onterecht betaalde bedrag terugvorderen van de hoofdaannemer. Daarnaast kan de gemeente de onderaannemer aansprakelijk stellen op grond van onrechtmatige daad en/of ongerechtvaardigde verrijking.

¹⁷ Op basis van de Wmo 2015/Jeugdwet zijn fraudemeldingen niet verplicht. Echter, toch is het verstandig om bij een vermoeden van fraude wel een signaal af te geven aan de toezichthouder, alleen al om te voorkomen dat bij de gemeente een vermoeden ontstaat dat de onderaannemer of hoofdaannemer bij de fraude betrokken is en de gemeente de onderaannemer of hoofdaannemer daarvoor medeaansprakelijk stelt. Als in het kader van de gepleegde fraude er onregelmatigheden plaatsvinden die binnen het toezicht van de IG vallen (bijvoorbeeld het ten onrechte gebruiken van een titel die is beschermd volgens de Wet BIG) dient dit tevens bij de IG te worden gemeld. Zie ook <https://www.igi.nl/onderwerpen/andere-melding-wkkgz>

Colofon

De juridische vragen en antwoorden over hoofd- en onderaannemerschap in het sociaal domein zijn opgesteld door Landsadvocaat Pels Rijcken in opdracht van de werkgroep Hoofd- en onderaannemerschap van het programma Inkoop en Aanbesteden Sociaal Domein.

www.inkoopsociaaldomein.nl

PELS RIJCKEN

www.pelsrijcken.nl